

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

Pana mgr Krzysztofa Suwalda „Impresje folklorystyczne w solowej twórczości fortepianowej Aleksandra Tansmana na podstawie wybranych dzieł: *Second recueil de mazurkas, Le tour du monde en miniature, Trois préludes en forme de blues, Sonate nr 5 à la mémoire de Béla Bartók* oraz *Visit to Israel, Dix Feuilles de Voyage*” na zlecenie Rady Wydziału Fortepianu, Organów, Klawesynu, Muzyki Dawnej i Jazzu Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi nr 80/II/2018/2019 z dnia 24 kwietnia 2019 roku.

Sylwetka kandydata

Pan mgr Krzysztof Suwald urodził się w roku 1992 w Pabianicach. Ukończył szkołę muzyczną I i II stopnia w rodzinnym mieście.

W roku 2016 ukończył Akademię Muzyczną im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi w klasie prof. Cezarego Saneckiego i prof. Wojciecha Kubicy.

Był uczestnikiem mistrzowskich kursów muzycznych prowadzonych przez takich pedagogów jak: B. Kawalla, E. Indjic, A. Tatarski, Z. Raubo, J. Sterczyński, W. Szlachta, A. Jasiński, K. Kenner.

Koncertuje na terenie całej Polski, w szczególności w województwie łódzkim.

Od roku 2014 jest nauczycielem fortepianu w szkole muzycznej I i II stopnia w Pabianicach.

Jest laureatem konkursów pianistycznych w Barletta i Filadelfii (ITA).

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska Pana mgr Krzysztofa Suwalda składa się z dwóch integralnych elementów: dzieła artystycznego tj. nagrania wymienionych w temacie pracy utworów Aleksandra Tansmana oraz części opisowej pod powyższym tytułem.

Dzieło artystyczne

Twórczość Aleksandra Tansmana, co podkreśla w swej pracy doktorant, jest niestety z wielu względów twórczością niszową. Doktorant jako jeden z celów podjęcia wybranego przez siebie tematu wyznaczył sobie prezentację tej twórczości i znalezienie dowodów na jej niezaprzeczalną wartość. Nagranie dokonane przez doktoranta ten cel jednoznacznie uzasadnia. Wykonawca znajduje i ukazuje różnorodność, oryginalność i olbrzymią zawartość artystyczną dzieła Tansmana. Przekazuje również zakodowaną w tym dziele fascynację

twórcy szeroko rozumianym, różnorodnym, pochodzącym z wielu źródeł folklorem, zajmując się głównie jego przełożeniem na stylizowane formy muzyki klasycznej.

Zestawienie nagranych programów pokazuje nam Tansmana nie tylko jako wszechstronnego kompozytora, ale również jako głodnego poznania świata odkrywcę i obserwatora.

Oczywiście do przekazania wszystkich klimatów, nastrojów i kolorytów współistniejących z tą muzyką niezbędne są środki wykonawcze wysokiej próby. Doktorant dysponuje nimi i swobodnie nimi operuje. Trzeba podkreślić urodę brzmienia, jego różnorodność i kulturę, pełną niuansów i wyrafinowaną artykulację, znaczącą amplitudę dynamiczną i wreszcie zaawansowaną pianistyczną biegłość wykonawcy. Wszystkie te elementy układają się w bardzo wartościową i imponującą estetycznie całość, dającą słuchaczowi pełną satysfakcję.

Część opisowa

Część opisowa składa się ze wstępu, 6 rozdziałów i zakończenia. Dodatkowymi elementami są abstrakt w języku angielskim, wykaz źródeł, i wykaz dzieł fortepianowych Aleksandra Tansmana.

Autor rozpoczyna swą rozprawę biografiami kompozytora. Jest to bardzo obszerna, pełna faktów, spostrzeżeń, cytowanych opinii i wypowiedzi „Wielkich” i przede wszystkim ciekawa część pracy.

Następnie doktorant analizuje nagrane przez siebie utwory, opisując również dotyczące powstawania tych dzieł okoliczności.

Każdy z rozdziałów autor kończy konkluzją, wyciągając wnioski głównie dotyczące związanych z tematem pracy impresji folklorystycznych jako najbardziej charakterystycznych elementów inspirujących powstanie omawianego dzieła.

Zarówno w dziele artystycznym jak i w części opisowej punktem kulminacyjnym jest nagranie i analiza *V sonaty fortepianowej* poświęconej B. Bartókwowi i napisanej z okazji dziesiątej rocznicy jego śmierci.

W poświęconym sonacie rozdziale autor analizuje bardzo charakterystyczny i interesujący rozwój formy sonatowej w pierwszej połowie XX wieku, narodziny neoklasycyzmu i znajduje dowody na prekursorską rolę Tansmana w powstawaniu nowych form, m.in. formy mostowej.

Bardzo wnikliwa analiza sonaty i jej świetna interpretacja przedstawiona w dziele artystycznym przez doktoranta mogą stanowić wzorzec wykonawczy nie tylko dla wielu młodych, ale również tych bardziej doświadczonych pianistów.

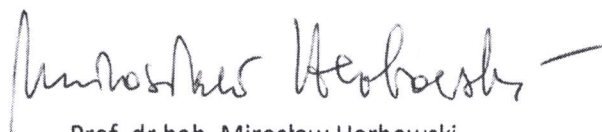
Drobne usterki edytorskie i może jedno mniej przekonujące sformułowanie (strona 41) nie mają praktycznego znaczenia dla jakości pracy.

Uważam, że część opisowa pracy mgr Krzysztofa Suwalda zasługuje na duże uznanie. Przytoczone fakty, przedstawione analizy, wyczuwalny stosunek emocjonalny autora do tematu - to wszystko stanowi o dużej jej wartości.

KONKLUZJA

Przedstawiona przez Pana mgr Krzysztofa Suwalda praca doktorska jest nie tylko nowym, wnikliwym i interesującym ujęciem tematu. Zaświadcza również o dużej wiedzy merytorycznej i pianistycznym profesjonalizmie doktoranta.

Zarówno dzieło artystyczne jak i jego opis potwierdzają bardzo wysokie aspiracje artystyczne i intelektualne doktoranta. Nagranie będących tematem pracy utworów Aleksandra Tansmana spełnia bardzo wysokie wymagania. Praca doktorska jako całość wnosi znaczący wkład w rozwój kultury muzycznej w naszym kraju i tym samym spełnia bez zastrzeżeń wszystkie wymagania art. 13 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dn. 14.03.2013 roku. Pracę doktorską Pana mgr Krzysztofa Suwalda przyjmuję.

Prof. dr hab. Mirosław Herbowski